

med Organisationerne; thi naar der havde været ført en saadan Forhandling, og man var bleven enig og saa kom ud til Funktionærerne, saa blev der gjort Vrøvl om det fra alle mulige Sider. Af den Grund skulde man være bleven ked af at forhandle videre med Organisationerne, og derfor vilde man nu kun rette sig efter sit eget Hoved i Fremtiden. Hvis det skulde være den virkelige Grund, saa er det Generaldirektionens egen Skyld. Ja, ikke alene Generaldirektionens, thi man kan gaa længere nedefter. Forholdet har været saadant, at en Værkmester f. Eks. har fundet det under sin Værdighed at forhandle med sine Følk, og der har i det hele taget været et noget soldatermæssigt Regimente ved Statsbanerne. Man har jo fra de overordnede Funktionærers Side ikke alene tolereret, men ogsaa lagt sig i Selen for at faa dannet disse af Funktionærerne kaldte Splittelsesforeninger. Omkring i Fagforeningerne kalder man dem i Reglen noget andet. Dannelsen af disse Foreninger og Udgivelsen af Blade, der førte et hadefuldt Sprog mod de store Organisationer og deres Organer, har været tolereret i hvert Fald i overordentlig høj Grad, og saa kan man ikke forundre sig over, at der bagefter kommer uheldige Forhold, at der saa bliver en Mængde forskellige Meninger, eller at det bliver umuligt at faa gennemført noget, som kan tilfredsstille. Nej, Generaldirektionen har selv opelsket Splittelsens Mænd og Blade for at drive en Kile ind i Funktionærernes Kred. Nu vender dette Vaaben sig mod dem, nu maa de opgive Ævret og sige: Vi kunne ikke forhandle videre. Alt dette er naturligvis sagt under Forudsætning af, at dette skulde være den virkelige Grund, og jeg har nogen Anledning til at tro, at der er noget derom. Hvad man i saa Henseende kunde gøre fra Administrationens Side var at forhandle ærligt og loyalt med de Organisationer, der repræsenterer det langt overvejende Flertal af Statsbanefunktionærerne, og lade være at spille under Dække med dem, der, maaske for at gaa de overordnede under Øjnene, give sig Udseende af at være langt bedre end de andre. Lad dem løbe, og lad Statsbaneadministrationen forhandle med Organisationerne, saa tør jeg garantere for, at saa vil Generaldirektionen ikke blive generet paa denne Maade.

Endvidere er der noget andet, som Personalet er i højeste Grad utilfreds med, og det kan jeg saa godt forstaa. Det er den ved Sparesystemet gennemførte Praksis

at indskrænke det faste Personale i meget stor Udstrækning og antage Ekstraarbejdere i Stedet. Det er sikkert for at opnaa en større Tantieme, man sparer der ved noget i Arbejdsløn, man sparer Pensionen til disse Folk, men det er vist i højeste Grad uheldigt for Statsbanerne. Jeg tror ikke, at det er nogen heldig Fremgangsmaade i saa stor Udstrækning, som sket er, at antage ekstraordinære Arbejdere, og jeg har hørt mange Eksempler paa det uheldige deri, Eksempler, som jeg ikke skal komme frem med; jeg har ikke kunnet kontrolere dem, men hvis man vilde tillade Funktionærerne ved Banerne aabent og ærligt at udtale sig overfor Administrationen om disse Forhold, tror jeg ogsaa, man vilde komme til Erkendelse af, at det ikke er heldigt. Man ser saaledes af Finansloven, at uagtet der i det næste Finansaar kommer en ny Jernbane tilovre i Jylland, bliver der ikke krævet mere Personale, men man gør det modsatte; i Stedet for at udvide Antallet af Portører indskrænker man dem med i alt 75, og saa forhøjer man den Sum, der er opført paa Finansloven til ekstra Assistance, med 21,000 Kr., netop under Henviisning til, at man indskrænker det faste Personale. Jeg tror, uagtet jeg er en Ven af, at man sparer saa meget som muligt, at man her sparer paa forkert Maade. Jeg tror, det er galt; man sparer paa Skillingen, men i Virkeligheden vil Daleren komme til at springe en skøn Dag. Det gaar i alt Fald ud over Personalet, at man for en stor Del arbejder med ukundige Mennesker, og det kan ogsaa i meget høj Grad blive farligt for Publikum. Jeg har, som sagt, intet imod, at der spares, og er endogsaa glad ved, at man har taget alvorligt fat derpaa, men det bør efter min Mening hverken gaa ud over Personalet eller Publikums Sikkerhed. Ligeledes er der en Uskik, som jeg mener bør paatales, nemlig den, at man til Stadighed lader en Del Funktionærer gøre Tjeneste i højere Stillinger uden at give dem den for disse højere Stillinger normerede Løn. Dette benyttes i høj Grad. Der er jo ikke saa ganske faa Lokomotivfyrbødere, der til Stadighed køre som Lokomotivførere, og det viser sig paa Finansloven, at 8 Pakmestre til Stadighed have kørt som Tøgførere uden at faa den for Tøgførere normerede Løn. Nu retter man ganske vist dette Forhold, idet de 8 Pakmestre forfremmes til Tøgførere. Jeg ser ogsaa, at nogle Elever forfremmes til Underassistenter og nogle Skrivere til Assisterter, men der er